

“मीठे बच्चे- महान् बाबाले तिमी विशेष व्यक्तिहरूलाई धेरै मेहनत दिनुहुन्छ । केवल भन्नुहुन्छ- दुई अक्षर याद गर- बाबा र बादशाही (अल्फ र बे) ।”

प्रश्न:- रूहानी बाबाको मुख्य कर्तव्य कुनचाहिँ हो, जसमा नै बाबालाई आनन्द आउँछ ?

उत्तर:- रूहानी बाबाको मुख्य कर्तव्य हो पतितहरूलाई पावन बनाउनु । बाबालाई पावन बनाउँदा नै धेरै आनन्द आउँछ । बाबा आउनु नै हुन्छ बच्चाहरूलाई सद्गति गर्न, सबैलाई सतोप्रधान बनाउन किनकि अब घर जानु छ । केवल एक पाठ पक्का गर- हामी देह होइनौं, आत्मा हौं । यसै पाठबाट बाबाको याद रहनेछ र पावन बन्नेछौ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा बसेर रूहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ । बाबालाई पनि तिमी बच्चाहरूलाई पवित्र बनाउँदा आनन्द आउँछ । त्यसैले भन्नुहुन्छ- पतित-पावन बाबालाई याद गर । सर्वका सद्गति दाता उहाँ एउटै बाबा हुनुहुन्छ, अरू कोही छँदै छैन । यो पनि तिमी अहिले सम्झन्छौ- अब अवश्य घर जानु छ । धेरै पुरुषार्थ गर्नको लागि बाबा भन्नुहुन्छ, यादको यात्रा आवश्यक छ । यादबाट नै पावन बन्नेछौ, फेरि छ पढाइ । पहिला अल्फ बाबालाई याद गर, पछि यो बादशाही, जसका लागि तिमीलाई निर्देशन दिनुहुन्छ । तिमी जान्दछौ- ८४ जन्म कसरी लिन्छन् । सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बन्छन्, सिँढी तल उत्रिनुपर्छ । अब फेरि सतोप्रधान बन्नु छ । सत्ययुग हो पावन दुनियाँ, त्यहाँ कोही पनि पतित हुँदैन । सत्ययुगमा यो कुरा हुँदैन । मूल कुरा हो पावन बन्नुपर्ने । अहिले त पवित्र बन तब नै नयाँ दुनियाँमा आउनेछौ र राज्य गर्न लायक बन्नेछौ । सबैले पावन बन्नु नै छ, त्यहाँ पतित हुँदै हुँदैनन् । जो अहिले सतोप्रधान बन्ने पुरुषार्थ गर्छन्, तिनै पावन दुनियाँको मालिक बन्नेछन् । मूल कुरा नै एउटा छ । बाबालाई याद गरेर नै सतोप्रधान बन्नु छ । बाबा कुनै धेरै मेहनत दिनुहुन्छ । केवल भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झ । बारम्बार भन्नुहुन्छ पहिला यो पाठ पक्का गर- हामी देह होइनौं, हामी आत्मा हौं । ठीक छ । ठूलाबडा व्यक्तिहरूले धेरै पढ्दैनन् दुई अक्षरमा नै सुनाइदिनुहुन्छ । विशेष व्यक्तिहरूलाई मेहनत दिइँदैन । तिमी जान्दछौ- सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बन्नमा कति जन्म लागेको छ ? ६३ जन्म भनिँदैन । ८४ जन्म लाग्यो । यो त निश्चय छ नि- हामी सतोप्रधान थियौं, स्वर्गवासी अर्थात् सुखधामको मालिक थियौं ? सुखधाम थियो जसलाई नै आदि सनातन देवी-देवता धर्म भनिन्छ । हुन त उनीहरू पनि मनुष्य थिए, केवल दैवी गुणवाला थिए । यस समयमा छन् आसुरी गुणवाला मनुष्य । यो त शास्त्रमा लेखिएको छ, असुर र देवताहरूको युद्ध चल्यो तब देवताहरूको राज्य स्थापना भयो । यो त बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- तिमी पहिला असुर थियौ । बाबाले आएर ब्राह्मण बनाउनुभयो अनि ब्राह्मणबाट देवता बनाउने युक्ति बताउनुभयो । बाँकी असुर र देवताहरूको लडाईँको त कुरा नै होइन । देवताहरूको लागि भनिन्छ *अहिंसा परमो धर्मः* । देवता लडाईँ कहाँ गर्छन् र ! हिंसाको कुरा हुन सक्दैन । सत्ययुग दैवी राज्यमा लडाईँ कहाँबाट आयो ? सत्ययुगका देवता यहाँ आएर असुरसँग लड्छन् वा असुर त्यहाँ देवताहरूसँग लड्छन् ? हुन सक्दैन । यो हो पुरानो दुनियाँ, त्यो हो नयाँ दुनियाँ, फेरि लडाईँ कसरी हुन सक्छ ? भक्तिमार्गमा त मनुष्य जे सुन्छन् त्यो सत्य-सत्य भनिरहन्छन् । कसैको बुद्धि चल्दैन बिल्कुल नै पत्थरबुद्धि छ । कलियुगमा पत्थरबुद्धि, सत्ययुगमा पारस बुद्धि हुन्छ । राज्य नै हो पारसनाथको । यहाँ त राज्य नै छैन । द्वापरका राजाहरू पनि अपवित्र थिए, रत्नजडित मुकुट (ताज) थियो, लाइटको होइन अर्थात् पवित्रता थिएन । त्यहाँ सबै पवित्र थिए । यसको मतलब यो होइन- लाइट कुनै यस्तो माथि खडा रहन्छ । होइन । चित्रमा पवित्रताको निशानी लाइट देखाइएको छ । यस समय तिमी पनि पवित्र बन्छौ । तिम्रो लाइट कहाँ छ ? तिमी जान्दछौ- बाबासँग योग गरेर पवित्र बन्छौ । त्यहाँ विकारको नाम हुँदैन । विकारी रावणराज्य नै खतम हुन जान्छ । यहाँ रावण देखाउँछन्, यो सिद्ध गर्नको लागि अर्थात् अहिले रावण राज्य छ । रावणलाई हरेक वर्ष जलाउँछन्, तर जल्दैन । तिमीले त्यस माथि विजय प्राप्त गर्छौ, फेरि यो रावण हुँदै हुँदैन ।

तिमी हौ अहिंसाक । तिम्रो विजय योगबलद्वारा हुन्छ । यादको यात्राबाट तिम्रो जन्म-जन्मान्तरका सबै विकर्म विनाश हुन्छन् । जन्म-जन्मान्तर अर्थात् कहिलेदेखि ? विकर्म कहिले शुरू हुन्छ ? पहिला-पहिला त तिमी आदि सनातन देवी-देवता धर्मवाला नै आएका हौ । सूर्यवंशी फेरि चन्द्रवंशीमा दुई कला कम हुन जान्छ । फेरि

विस्तार-विस्तारै कला कम हुँदै जान्छ । अब मूल कुरा हो बाबालाई याद गरेर सतोप्रधान बन्नु । जो कल्प पहिला सतोप्रधान बनेका थिए, तिनै बन्छन् । आइरहन्छन् । नम्बरवार त हुन्छन् । फेरि ड्रामा अनुसार जब आउँछन् फेरि पनि नम्बरवार यसरी नै आउँछन् । आएर जन्म लिनेछन् । ड्रामा कति विचित्र बनेको छ, यसलाई जान्नको लागि पनि समझ चाहिन्छ । जसरी तिमी तल उत्रिन्छौ अब फेरि चढ्नुपर्छ । नम्बरवार नै पास हुन्छन् फेरि नम्बरवार तल आउँछन् । तिम्रो लक्ष्य र उद्देश्य हो सतोप्रधान बन्नु । सबै त फुल पास हुँदैनन् । १०० अंकबाट फेरि कम-कम हुँदै जान्छ । त्यसैले धेरै पुरुषार्थ गर्नु छ । यस पुरुषार्थमा नै फेल हुन्छन् । सेवा गर्न त सहज छ । संग्रहालयमा तिमी कसरी सम्भाउन्छौ, त्यसबाट हरेकको पढाइको बारेमा थाहा हुन्छ । हेड टिचरले देख्छन् यसले ठीकसँग सम्भाउदैन भने स्वयम् गएर सम्भाउन्छन्, आएर मदत गर्छन् । एक-दुई गार्ड राखिन्छ, जसले हेर्छन् यसले ठीक सम्भाउन्छ ? कसैले केही सोध्यो भने अलमलमा त पर्दैन ? यो पनि सम्झन्छन्, सेन्टरको सेवाभन्दा प्रदर्शनीको सेवा राम्रो हुन्छ । प्रदर्शनीभन्दा संग्रहालय (म्यूजियम) मा राम्रो हुन्छ । संग्रहालयमा शो गरिन्छ, राम्रोसँग, फेरि जसले हेरेर जान्छन् उनीहरू अरूलाई सुनाउँदै रहन्छन् । यो त अन्त्यसम्म चलिरहने छ ।

यो ईश्वरीय विश्व विद्यालय अक्षर राम्रो छ । यसमा त मनुष्यको नाम नै छैन । यसको उद्घाटन कसले गर्छ ? बाबाले भन्नुभएको छ— तिमीले ठूला-बडा व्यक्तिबाट उद्घाटन गराउँछौ, तब उनको नाम सुनेर धेरै आउँछन् । एक पछि अर्को धेरै आउनेछन् । त्यसैले बाबाले दिल्लीमा लेख्नुभएको थियो, ठूला-बडा व्यक्तिहरूको जो विचार (ओपिनियन) छ त्यो छपाऊ, तब मनुष्यहरू देखेर भन्ने छन् यिनको पासमा यति ठूला-बडा मानिसहरू जान्छन् । यिनले त धेरै राम्रो विचार दिन्छन् । यो छपाउँदा राम्रो हुन्छ । यसमा कुनै जादू आदिको कुरा त छैन । त्यसैले बाबा लेख्दै रहनुहुन्छ विचारहरूको किताव बनाउनुपर्छ । यहाँ पनि बाँड्नु पर्छ । गायन पनि छ— *भुठी माया, भुठी काया...* यसमा सबै आउँछ । धेरै छन् जसले भन्छन्— यो रावण राज्य, राक्षस राज्य हो । पहिला त जसको राज्य हो, उसलाई ख्याल आउनुपर्छ । भन्ने गर्छन्— हामी पतितहरूलाई पावन बनाउनुहोस् । त्यसैले पतितपनमा सबै कुरा आइहाल्यो । सबैले भन्छन् हे पतित-पावन ! त्यसैले अवश्य पतित ठहरिए नि ।

तिमीले यो चित्र पनि ठीक बनाएका छौ— पतित-पावन परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ वा सबै नदी नाला ? अमृतसरमा पनि तलाउ छ । पानी सारा फोहर हुन्छ । त्यसलाई उनीहरू अमृतको तलाउ सम्झन्छन् । ठूला-ठूला राजाहरू अमृत सम्भरेर तलाउ साफ गर्छन् । त्यसैले नाम नै राखेका छन् अमृतसर । अब अमृत त गंगाजीलाई भनिन्छ, पानी यति फोहर हुन्छ कुरै नसोध । बाबाले यी नदीहरू आदिमा स्नान गरेका छन् । धेरै फोहर पानी हुन्छ । फेरि माटो उठाएर लगाउँछन् । यी बाबा अनुभवी छन् नि । शरीर पनि पुरानो अनुभवी लिनुभएको छ । यिनी जस्तो अनुभवी कोही पनि छैन । ठूला-ठूला भायसराय (राज्य प्रतिनिधि), राजा आदिसँग पनि भेटघाट गरेको अनुभव छ । जौ-कोदो पनि बेच्दथे । ४-६ आना कमायो भने खुश हुन्थे बचपनमा । अब त हेर कहाँ पुगेका छन् । गाउँलेका छोरा फेरि के बन्छन् ! बाबा पनि भन्नुहुन्छ— म साधारण तनमा आउँछु । यिनले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनन् । कसरी ८४ जन्म लिएर अन्त्यमा गाउँलेका छोरा बनें, यो बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ । चरित्र न कृष्णको हो, न कंसको हो । घैटो फुटाउनु आदि यो सबै कृष्णको लागि भुटो बोल्छन् । बाबाले हेर कति सरल बताउनुहुन्छ— मीठा-प्यारा बच्चाहरू उठ्दा बस्दा तिमी केवल मलाई याद गर । म उच्चभन्दा उच्च सबै आत्माहरूका पिता हुँ । तिमी जान्दछौ— हामी सबै भाइ-भाइ हौं, उहाँ बाबा हुनुहुन्छ । हामी सबै भाइहरू एक बाबालाई याद गर्दछौ । उनीहरू त भन्छन् हे भगवान्, हे ईश्वर भन्छन् तर केही पनि जान्दैनन् । बाबाले अहिले परिचय दिनुभएको छ । ड्रामा प्लान अनुसार यसलाई गीताको युग भनिन्छ किनकि बाबा आएर ज्ञान सुनाउनुहुन्छ, जसबाट उँच बन्छौ । आत्माको पनि शरीर धारण गरेर फेरि बोल्छ । बाबाले पनि दिव्य अलौकिक कर्तव्य गर्नु पर्छ, त्यसैले शरीरको आधार लिनुहुन्छ । आधाकल्प मनुष्य दुःखी हुन्छन् त्यसैले बोलाउँछन् । बाबा कल्पमा एकै पटक आउनुहुन्छ । तिमी त पटक-पटक पार्ट बजाउँछौ । आदि सनातन देवी-देवता धर्म, जुन जग (फाउण्डेशन) हो अहिले छैन । उनीहरूका केवल चित्र बाँकी रहेका छन् । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी यस्तो लक्ष्मी-नारायण बन्नु छ । लक्ष्य-उद्देश्य त सामुन्नेमा खडा छ । यो हो आदि सनातन देवी-देवता धर्म । बाँकी हिन्दू धर्म त कुनै धर्म नै होइन । हिन्दू त हिन्दुस्तानको नाम हो । जसरी संन्यासी ब्रह्म अर्थात् रहने स्थानलाई भगवान् भन्छन् ।

त्यस्तै यिनीहरूले पनि बस्ने स्थानलाई आफ्नो धर्म भनिदिन्छन्, आदि सनातन कुनै हिन्दू धर्म कहाँ थियो र ! हिन्दू त देवताहरूको अगाडि गएर उनलाई नमन गर्छन्, महिमाको गायन गर्छन् जो देवी-देवता थिए तिनै हिन्दू बने । धर्म-भ्रष्ट, कर्म-भ्रष्ट भएका छन् । अरू सबै धर्म कायम छन्, यो देवता धर्म नै प्रायःलोप भएको छ । आफै पूज्य थिए फेरि पुजारी बनेर देवताहरूको पूजा गर्छन् । कति सम्भाउनुपर्छ । कृष्णको लागि पनि कति सम्भाउनुपर्छ । यिनी स्वर्गका पहिलो राजकुमार (प्रिन्स) हुन् । त्यसैले अहिले ८४ जन्मको शुरू पनि उनैबाट हुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— धेरै जन्मको अन्त्यको पनि अन्त्यमा मैले प्रवेश गर्दछु । त्यसैले उनको अवश्य हिसाब बताउनुहुन्छ नि । यी लक्ष्मी-नारायण नै नम्बरवनमा आएका थिए । त्यसैले जो पहिला थिए उनै फेरि अन्त्य (लास्ट) मा जान्छन् । केवल एक कृष्ण मात्रै त थिएनन्, अरू पनि विष्णु वंशावली थिए । यी कुराहरूलाई तिमी धेरै राम्ररी जान्दछौ । यो फेरि नभुल । अब संग्रहालय त खुल्दै रहन्छन्, धेरै खुल्नेछन् । धेरै मानिसहरू आउनेछन् । जसरी मन्दिरमा गएर शिर भुकाउँछन् । तिमी पासमा पनि देख्छन्, लक्ष्मी-नारायणको चित्र छ त्यसैले भक्तहरू उनको अगाडि पैसा राख्दछन् । तिमी भन्छौ यहाँ त बुझ्नुपर्ने कुरा छ, पैसा राख्नुपर्ने कुरा छैन । अहिले तिमी शिवको मन्दिरमा गयौ भने के पैसा राख्छौ त ? तिमीहरू जानेछौ सम्भाउने लक्ष्य लिएर किनकि तिमी यी सबैको बारेमा जान्दछौ । मन्दिर त धेरै छन् । मुख्य हो शिवको मन्दिर । त्यहाँ फेरि अरूको मूर्ति किन राख्छन् ? सबैको अगाडि पैसा राख्दै गए भने आम्दानी हुनेछ । त्यसैले त्यसलाई शिवको मन्दिर भनिन्छ वा शिव परिवारको मन्दिर भनिन्छ । शिवबाबाले यो परिवार स्थापना गर्नुभएको हो । सच्चा-सच्चा परिवार त तिमी ब्राह्मणहरूको हो । शिव बाबाको परिवार त शालिग्राम हुन् । फेरि हामी भाइ-बहिनीको परिवार बन्दछ । पहिला भाइ-भाइ थिए, फेरि बाबा आउनुहुन्छ तब भाइ-बहिनी बन्छन् । फेरि तिमी सत्ययुगमा आउँछौ । तब त्यहाँ परिवार अझै ठूलो हुन्छ । त्यहाँ पनि विवाह हुन्छ, परिवार अझ वृद्धि हुँदै जान्छ । घर अर्थात् शान्तिधाममा गएपछि हामी भाइ हुन्छौ, एक बाबा हुनुहुन्छ । फेरि यहाँ प्रजापिता ब्रह्माका सन्तान भाइ-बहिनी हुन्, अरू कुनै नाता छैन, फेरि रावण राज्यमा धेरै वृद्धि हुँदै जान्छ । बाबाले सबै रहस्य सम्भाइ रहनुहुनेछ फेरि पनि भन्नुहुन्छ— मीठा-प्यारा बच्चाहरू बाबालाई याद गर्नु भने जन्म-जन्मान्तरको पापको बोझ उत्रिनेछ । पढाइबाट पाप काटिदैन । बाबाको याद नै मुख्य हो । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) पूरा अंक ल्याएर पास हुनको लागि आफ्नो बुद्धिलाई सतोप्रधान, पारस बनाउनु छ । मोटो बुद्धिबाट सूक्ष्म बुद्धि बनेर ड्रामाको विचित्र रहस्यलाई बुझ्नु छ ।
- २) अब बाबा समान दिव्य र अलौकिक कर्म गर्नु छ । डबल अहिंस्त्रक बनेर योगबलबाट आफ्नो विकर्म विनाश गर्नु छ ।

वरदानः— शुद्ध संकल्पको घेराउद्वारा सुरक्षाको अनुभव गर्ने र गराउनेवाला शक्तिशाली आत्मा भव

शक्तिशाली आत्मा ऊ नै हो जो दृढताको शक्तिद्वारा सेकेण्ड भन्दा कम समयमा व्यर्थलाई समाप्त गरोस् । शुद्ध संकल्पको शक्तिलाई चिन्, एक शुद्ध वा शक्तिशाली संकल्प धेरै कमाल गर्न सक्छ । केवल कुनै पनि दृढ संकल्प गर अनि मात्र दृढताले सफलता ल्याउनेछ । सबैको लागि शुद्ध संकल्पको बन्धन, घेराउ यस्तो बाँध जो कोही अलिकति कमजोर छ भने पनि उसको लागि पनि यो घेराऊ एक छत्रछायाँ बनोस्, सुरक्षाको साधन वा किल्ला बनोस् ।

स्लोगनः— सबैभन्दा श्रेष्ठ भाग्य उसको हो जसलाई प्रत्यक्ष भगवान्द्वारा पालना, पढाइ र श्रेष्ठ जीवनको श्रीमत मिल्दछ ।